

Завещанието на Василия Е. Априловъ.

(Извадки).¹⁾

Во имя Отца и Сина и Святаго Духа!

Quid potui feci, faciant meliara potentes.

Азъ долуподписаний, записаний въ Нѣжинскійатъ грецкыйатъ Магистратъ, подданъ Руский, Василий Евстатьевъ Априловъ, бжлгаринъ, рожденъ въ турскитѣ владѣния въ Бжлгариятъ въ село Габрово на 1789 годинъ 21 день Июля мѣсяца, джржащъ Православнѣтъ Восточнатъ вѣрж, зачтото имамъ желаніе да устроя²⁾ иманието си така, дѣто подиръ смертѣтъ ми да ся употреби по желанието ми безъ переменѣ³⁾ за просвѣщението на соотечественицитѣ, бжлгаретѣ, които сж едно племя съ другитѣ словене. но останахъ отъ тѣхъ назадъ въ образованіето и учението, съ здравъ умъ и твердъ память направихъ той мой Духовний заветъ, и го подписахъ съ рѣжжѣтъ си.

§ 3.

Подиръ сичката сума 60,000 р. остава въ Банкѣтъ вѣчно въ ползи за учебното заведение на родината ми Габрово. Только процентитѣ ще ся получаватъ, какъто долу завещавамъ. Капиталѣтъ остава небутанъ.

§ 8.

Той капиталъ (60,000 р.) завещавамъ на Габровското учебно заведение съ намѣрение да ся образува словенското племе, бжлгаретѣ, что сж подъ отоманска власть, и, като рожденъ

¹⁾ Тукъ даваме по-важнитѣ мѣста отъ завещаніето на Априлова, печатано въ „Златна книга на дарителитѣ за народна просвѣта“, кн. 1 отъ С. Велевъ. ²⁾ Да наредя, да нагодя. ³⁾ Безъ измѣнение.